

Vii ceramici murmurând

Gabriel Cristea

Vase vechi, în suflet coapte
cu migală de-artizan,
cuart de zori și sori de noapte
strălucesc nepământean.

Iar scânteia lor prin mine
scapără din gând în gând
și ascult pe vechi ruine
vii ceramici murmurând,

ce-n hipnotice modele
Universul răscolesc,
înfrățind la Car cu stele
bourul moldovenesc.

Parcă sunt pătruns de luturi
ce mă-mbie centrifug,
ca să port aripi de fluturi
pe dogoarea unui rug.

Să mă contopesc genunii
prin agrarul Cucuteni,
unde rădăcini gorunii
scot sub cerul de poieni.